

Jacob Buksti (S):

Jamen igen: Man kan jo ikke gardere sig imod, at andre kommer luskenede med snuskede kam-pagner, der indeholder forkerte tal. Jeg håber, statsministeren husker de her ord, for de falder jo direkte tilbage på statsministeren. Det, statsministeren står her og siger, er direkte og dokumenterbart forkert. Statsministeren står og taler om alt muligt andet end det, spørgsmålene handler om. Når spørgsmålene handler om, hvorvidt der sker en skævvridning i kraft af skattestoppet på ejendomsværdiskatten, så begynder statsministeren at tale om grønne afgifter.

Jeg går ud fra, at statsministeren er helt bekendt med, at man samtidig sænkede indkomstskatterne, så når der skete en sænkning af indkomstskatterne på 4,5 mia. kr. i år 2002, var det faktisk for at kompensere for stigningen i de grønne afgifter. Og når man indførte en særlig forhøjelse i personfradraget på 1.000 kr. for pensionister og lavtlønnede, var det netop for at tilgodese det, som statsministeren siger her. Men det glemmer statsministeren i sin snuskede kampagne.

Derfor synes jeg, at statsministeren skulle tage at forholde sig til spørgsmålet, nemlig om det ikke er korrekt, at 10 pct. af de rigeste får 70 pct. af skattelettelsen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I hver eneste runde har jeg svaret på det spørgsmål, der er blevet stillet, men jeg anerkender jo slet ikke Socialdemokratiets udgangspunkt for regnestykket. Jeg er simpelt hen uenig i måden at gøre det op på.

Man kan jo ikke komme og sige, at det at holde en skat i ro er at give en skattelettelse til nogen. Det er det da ikke. Man slipper bare for at få en skattestigning. Og hvis nogen vil gå ud og sige, at det er en skattelettelse, så er det, fordi man har en hemmelig plan om at sætte skatten op.

Efterhånden er den jo ikke hemmelig mere. Efterhånden er det jo kommet åbent frem, at det, Socialdemokraterne pønser på, er at lade skattestop afløse af skattehop.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er vi færdige med hr. Jacob Buksti som med-spørger. Og så går vi videre til hr. Morten Homann.

Morten Homann (SF):

Nu er jeg bekendt med, at statsministeren tidligere har været skatteminister og derfor må formodes at være inde i dele af det her stof. Det er også derfor, det ikke kommer som en overraskelse for mig, at statsministeren måler skatte-trykket på vægten af sin pung, hvilket ligger meget tæt på den nuværende skatteministers mål for skattetrykket, som er det rent følelses-mæssige. På det punkt må jeg sige, at der ligner de to Venstreskatteministre hinanden.

Mit spørgsmål er, om ikke statsministeren kan bekræfte, at når man nu, som tilfældet er med ejendomsværdiskatten, holder den fast i kroner og øre, og der samtidig sker en udvikling i priser og lønninger, så svarer det til, at værdien af ejendomsværdiskatten langsomt bliver nedsat år for år med netop værdien af inflationen. Så når man har fastholdt ejendomsværdiskatten, ikke i procent, men i kroner og øre, så sker der faktisk en skattelettelse modsat af, hvad statsministeren sagde lige før.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det at holde noget, man skal betale, i ro, er da ikke at give en lettelse. Det at holde det i ro er bare, at man bliver skånet for stigning. Men det er da ikke en lettelse. Det, man tjener ekstra, får man lov at beholde til sig selv, kan man sige.

Men da vi havde en socialdemokratisk regering støttet af SF, oplevede almindelige lønmodtagere, at hvis de fik noget mere i løn for deres arbejde, så blev en stor del af det taget igen, bl.a. fordi man pludselig skulle betale mere i ejendomsværdiskat, bare fordi værdien af ens hus blev sat i vejret. Det har oven i købet en tendens til i særlig grad at ramme de laveste indkomster, som også har mindst tilovers at betale den slags ekstraskatter med.

Det er derfor, jeg må fastholde, at skattestoppet og den øvrige skattepolitik, som regeringen fører, i høj grad har en ægte social profil, for det er i den grad til gavn for de laveste indkomster, arbejdsindkomster og pensionsindkomster, at vi holder skatter og afgifter i ro.

Morten Homann (SF):

Hvis jeg ellers forstår statsministerens følelses-mæssige logik korrekt, så vil det sige, at hvis man har holdt de samlede skattebetalinger fast i et givet år, lad os sige 1980, i kroner og øre, så ville der i statsministerens optik ikke have været tale om en skattelettelse, hvis vi stod her i år 2004 med de samme indtægter i kroner og øre,